

Mål C-360/06

Heinrich Bauer Verlag Beteiligungs GmbH mot Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(begäran om förhandsavgörande
från Finanzgericht Hamburg)

”Etableringsfrihet — Skattelagstiftning — Inkomstskatt för juridiska personer —
Värdering av onoterade andelar i kapitalbolag”

Förslag till avgörande av generaladvokat V. Trstenjak föredraget den 10 januari 2008	I-7335
Domstolens dom (andra avdelningen) av den 2 oktober 2008	I-7352

Sammanfattning av domen

*Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Skattelagstiftning — Förmögenhetsskatt
(EEG-fördraget, artikel 52 (sedermera artikel 52 i EG-fördraget, nu artikel 43 EG i ändrad
lydelse) och artikel 58 (sedermera artikel 58 i EG-fördraget, nu artikel 48 EG))*

I avsaknad av godtagbar motivering utgör artiklarna 52 (sedermera artikel 52 i EG-fördraget, nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) och 58 i EEG-fördraget (sedermera artikel 58 i EG-fördraget, nu artikel 48 EG) hinder mot en tillämpning av en skattelagstiftning i en medlemsstat såvitt den, vid den värdering av onoterade andelar i ett kapitalbolag som sker i syfte att fastställa den förmögenhetsskatt som ska erläggas av moderbolaget till nämnda kapitalbolag, leder till att ett högre värde åsätts detta bolags andelsinnehav i kapitalet i ett personbolag hemmahörande i en annan medlemsstat än dess andelsinnehav i ett personbolag hemmahörande i den berörda medlemsstaten, detta dock under förutsättning att ett sådant andelsinnehav ger det ett bestämmande inflytande över de beslut som fattas i det i en annan medlemsstat hemmahörande personbolaget och möjlighet att avgöra hur dess verksamhet ska bedrivas.

Eftersom en sådan skillnad i behandlingen innebär en skattemässig nackdel för det moderbolag som äger samtliga andelar i nämnda kapitalbolag skulle nämligen sistnämnda bolag kunna avhållas från att äga

andel i kapitalet i ett personbolag hemmahörande i en annan medlemsstat.

Behovet av att upprätthålla skattesystemets inre sammanhang kan inte rättfärdiga den restriktion som en sådan lagstiftning innebär, eftersom ett argument som grundar sig på en sådan motivering bara kan godtas om det visas att det finns ett direkt samband mellan den berörda skattefördelen och den kompensation för denna fördel som består i ett visst skatteuttag.

En sådan lagstiftning kan för övrigt inte rättfärdigas med argumentet att skattekontrollen måste vara effektiv, eftersom skattemyndigheterna skulle kunna be de skattskyldiga personer som berörs att själva tillhandahålla den bevisning som de anser är nödvändig för beräkningen av värdet på dessa skattskyldiga personers andelar i bolag hemmahörande i andra medlemsstater.

(se punkterna 31–33, 37 och 39–42 samt domslutet)